

Необхідність планування освітньо-виховної роботи в дошкільному навчальному закладі. Вимоги, форми, зміст планування і обліку

Планування освітньо-виховної роботи в дошкільному закладі - один з суттєвих видів діяльності педагогів: вихователя, вихователя-методиста, завідувача.

Планування - це завчасне визначення порядку, послідовності виконання програми з вказівкою необхідних умов, засобів, форм і методів роботи.

Дошкільна педагогіка визначає необхідність планування. Вперше на це вказала Є.М.Водозова.

Планування спрямовано на організацію всього педагогічного процесу в дошкільному закладі в цілому і в кожній віковій групі окремо.

Основна мета планування - забезпечення виконання програми.

Суть планування – визначення конкретних цілей, завдань, змісту, форм, методів, засобів досягнення намічених перспектив на певний відрізок часу.

Значення планування

1. Надає педагогічному процесу організований, планомірний характер, робить роботу педагогів цілеспрямованою і планомірною.
2. План допомагає вирішувати завдання всебічного виховання і розвитку.
3. План допомагає організувати роботу вихователя і дітей
4. Давати знання поступово, послідовно від простого до більш складного.
5. План допомагає визначити конкретні форми, методи роботи з дітьми різного віку.
6. План передбачає перспективу в роботі.
7. План допомагає зробити певний аналіз попередньої роботи шляхом порівняння того, що все є з тим, що було.
8. План допомагає отримати певні результати.

Вимоги до планування

1. Планування повинно забезпечувати ідеальну цілеспрямованість всієї навчально-виховної роботи з дітьми. Зміст дитячого буття, форми організації, методи, прийоми вибираються згідно з метою виховання. В першу чергу передбачається робота по оформленню моральної спрямованості особистості дитини.
2. Планування повинно бути спрямовано на організацію всього педагогічного процесу в цілому, на виховання, як колективу дітей , так і окремих дітей.

При плануванні треба спиратись на такі принципи :

1. Врахування віку дітей.
2. Врахування бази знань (попередніх знань).
3. Поступовість і послідовність в вивченні матеріалу (від простого до складного).
4. Систематичність.
5. Етнічний принцип.
6. Сезонний принцип.

-
7. Принцип науковості, який забезпечує відповідність змісту планів досягненням психологічної, педагогічної та інших наук, передового педагогічного досвіду;
 8. Принцип актуальності – передбачає орієнтацію змісту планів на пріоритетні потреби сьогодення, на забезпечення належної якості розвитку, вихованості та навченості дитини дошкільного віку
 9. Принцип свободи вибору – надання педагогам права вільно визначати форму складання планів, напрямок та зміст діяльності відповідно державній програмі. (Свобода вибору не є безконтрольною самодіяльністю)
 10. Принцип цілісність, логічність – плани мають забезпечувати оптимальне поєднання різних розділів програми, напрямків та форм діяльності колективу та освітньо-виховної роботи з дітьми на основі директивних документів
 11. Принцип перспективності – чітке становлення особистості кожної дитини
 12. Принцип повторності, концентричності – повернення до раніше визначених завдань і змісту роботи, але вже на більш високому якісному рівні
 13. Принцип наступності, систематичність, реальність заходів.

Досвід і практика підтверджують, що планування має бути перспективне і поточне. Адже саме від уміння чітко спланувати день, передбачити найголовніше у вихованні та навчанні малюків залежить успіх виховательської справи.

План повинен служити керівництвом до діяльності, бути реальним.

Умови планування:

1. Наявність і вибір для планування альтернативних програм.
2. Наявність методичної літератури.
3. Знання проблеми для планування.
4. Професійна підготовка вихователя.